

**VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE**
Putem
TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

TRGOVAČKI SUD 2
U ZAGREBU
PRIMLJENO
03-12-2019
poštom — neposredno
u primj. 3x1 priloga
pristojba

(29)

posl br St-1135/12 - 343

Žalitelji - Stečajni vjerovnici:

MAJA ŠIMIĆ iz ZAGREB, Fratersčica 60 OIB: 47549266260

NOVABELA GRUPA d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoe 3, OIB: 83565636972

ARIS 2000 d.o.o. ZAGREB, Fratersčica 60 OIB 06571045637

zajednička adresa za dostavu pismena
HRVOJE ŠIMIĆ, ZAGREB, Bleiweisova 27
10001 ZAGREB, pp 216

Stečajni dužnik:

DESTILERIJA d.o.o. u stečaju ZLATAR BISTRICA Kolodvorska 4a oib 02267491884

Razlučni vjerovnik

RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. Zagreb, Magazinska 69 oib: 53056966535

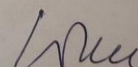
Predmet: ŽALBA PROTIV RJEŠENJA

Dana 02. Prosinca 2019. Godine stečajni vjerovnici Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o., Aris 2000 d.o.o. zaprimili su po opunomoćeniku Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-342 od 25. studenog 2019. Godine kojom se (i) iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica (Općina Zlatar-Bistrica), Kolodvorska 4/A, OIB: 02267491884, upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Zagreb zk ul 16815 k.o Grad Zagreb namiruju stečajna masa stečajnog dužnika DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica (Općina Zlatar-Bistrica), Kolodvorska 4/A, OIB: 02267491884 temeljem troškova unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 107.284,10 kn te prvo upisani razlučni vjerovnik RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, OIB: 53056966535 u preostalom iznosu od 884.962,52 kn.

Ovime Žalitelji - Stečajni vjerovnici Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o., Aris 2000 d.o.o. izjavljuju dopuštenu pravovremenu, te potpunu žalbu protiv točke I. Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-342 kojom se (i) iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica (Općina Zlatar-Bistrica), Kolodvorska 4/A, OIB: 02267491884, upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Zagreb zk ul 16815 k.o Grad Zagreb namiruju stečajna masa stečajnog dužnika DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica (Općina Zlatar-Bistrica), Kolodvorska 4/A, OIB: 02267491884 temeljem troškova unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 107.284,10 kn te prvo upisani razlučni vjerovnik RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, OIB: 53056966535 u preostalom iznosu od 884.962,52 kn radi pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjeničnog stanja te bitne povrede parničnog postupka.

Obrazloženje

U obrazloženju pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-342 od 25. studenog 2019. Godine u bitnosti u odnosu na Žalitelje - Stečajni vjerovnike Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o., Aris 2000 d.o.o. navodi da stečajni vjerovnici Hrvoje Šimić, Maja Šimić, Novabela

grupa d.o.o. i Aris 2000 d.o.o. da navedeni vjerovnici u smislu odredbe čl. 110. OZ-a uopće nisu ovlašteni osporavati postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja razlučnom vjerovniku, sud nije ocjenjivao razloge osporavanja koje su navedeni vjerovnici iznijeli u svom podnesku od 22. listopada 2019. i na ročištu za diobu kupovnine u smislu naprijed citirane odredbe nisu osobe koje se namiruju iz prodajne cijene i zato nisu ovlašteni razlučnom vjerovniku iz bilo kojeg razloga osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja, jer to ne utječe na njihovo namirenje.

1/ Pravno shvaćanje izneseno u Rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br Rev-1421/17 od 05. Rujna 2017. Godine je cit. „Kako se ovršenici u reviziji (na nejasan način) pozivaju na rješenje revizijskog suda poslovni broj Revt 19/11-2 od 10. svibnja 2012. i na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6780/10-3 od 23. studenoga 2010., ovdje je ipak za ukazati na slijedeće. Navedenim rješenjem revizijskog suda odbačena je revizija stečajnog upravitelja protiv prije navedenog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Stoga donoseći ovo rješenje revizijski sud nije niti imao potrebu zauzimati pravno shvaćanje povodom predmetnog pravnog pitanja ovršenika iz ovog postupka naznačenog pod rednim brojem 1. Navedeno pak rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske doneseno je u bitno drugačijoj postupovnoj situaciji od situacije kakva je u ovom predmetu. Naime, to rješenje doneseno je u stečajnom postupku gdje je između ostalih i stečajni upravitelj stečajnog dužnika upućen na parnicu radi utvrđenja osnovanosti izjavljenog osporavanja tražbine vjerovnika. U ovom pak predmetu riječ je o ovršnom postupku koji je u bitnom različit od stečajnog postupka. Ovo između ostalog i zbog toga što ovršenik u ovršnom postupku ima mogućnost osporavanja tražbine ovrhovoditelja izjavljivanjem redovite žalbe protiv rješenja o ovrsi (čl. 46. OZ), te izjavljivanjem izvanredne žalbe protiv rješenja o ovrsi – žalbe nakon proteka roka (čl. 49. OZ), dok u stečajnom postupku stečajnom dužniku takva pravna sredstva ne stoje na raspolaganju.“

Pravno shvaćanje izneseno u Rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br Revt 61/04 od 23. prosinca 2004. godine je cit. „Prema odredbi čl. 96. Stečajnog zakona (\"Narodne novine\", broj 44/96, 29/99, 129/00) stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku. Stoga, kada bi tužitelj tužbom izvan stečajnog postupka tražio da se utvrdi postojanje njegove tražbine prema stečajnom dužniku takova tužba ne bi bila dopuštena. Naime, stečajni vjerovnici prijavljuju svoje tražbine stečajnom upravitelju i te se tražbine ispituju na ispitnom ročištu prema svojim iznosima i redu (čl. 173. i 175. Stečajnog zakona). U slučaju, pak da stečajni upravitelj ili koji od stečajnih vjerovnika ospori tražbinu stečajno vijeća vjerovnika upućuje na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine (čl. 178. st. 1. Stečajnog zakona). Međutim, ovdje tužitelj tužbom ne traži da se utvrdi neka njegova tražbina, već podnosi tužbu na utvrđenje u smislu čl. 187. Zakona parničnom postupku, jer smatra da ne postoji pravni odnos temelj kojeg je preneseno potraživanje osigurano založnim pravom. Tražiti da se utvrdi postojanje, odnosno ne postojanje nekog pravnog odnosa ili kakvog prava može se tužbom kada je to posebnim propisom predviđeno ili kada tužitelj ima pravni interes da se utvrdi postojanje ili ne postojanje nekog prava ili pravnog odnosa (čl. 187. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku, \"Narodne novine\", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03). Tužitelj kao stečajni vjerovnik stečajnog dužnika tuženika pod 2. ima takav pravni interes jer bi u slučaju da se utvrdi ono što tužbom traži kao stečajni vjerovnik imao veće izglede da naplati svoju tražbinu kada imovina stečajnog dužnika ne bi bila opterećena založnim pravom u korist treće osobe, koja temeljem založnog prava ima pravo odvojenog namirenja kao razlučni vjerovnik (čl. 81. Stečajnog zakona).“

2/ U podnesku od 22. listopada 2019. Godine Žalitelji - Stečajni vjerovnici Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o., Aris 2000 d.o.o. naznačili su da je do dana 23. listopada 2015. godine Raiffeisenbank Austria d.d. za dužnika NOVABELA d.o.o. iz Ugovora o kreditu br. 04001020203 od 01. srpnja 2004. godine u Zagrebu te dodacima, Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja br. 08025550014 od 13. ožujka 2008. godine te njegovim dodacima i pojedinačno zaključenim

ugovorima o kreditu namiren za iznos od 6.410.122,00 kn čak i preplaćen za iznos 2.870.378,19 kn pa pozivom na članak 43. stavak 1. Zakona obveznim odnosima (NN 35/05,41/08, 125/11 - dalje u tekstu ZOO) namirili prema Raiffeisenbank Austria d.d. po Ugovoru o pristupanju dugu od 15. listopada 2010. godine te Ugovoru o pristupanju dug od 22. listopada 2010 godine., što dokazuje pravomoćnom sudskom odlukom Rješenjem posl br St-1135/12 od 27. travnja 2017 godine Trgovačkog suda u Zagrebu te postoji subjektivna istovjetnost stranka postupka (svi su stečajni vjerovnici) te objektivna istovjetnost tražbina.

Kako o tim odlučnim činjenicama nema nikakvih navoda u obrazloženju pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-342 od 25. studenog 2019. Godine takvo je obrazloženje paušalno i nerazumljivo čime je počinjena je bitna povreda iz članka 354. Stav 2. Točka 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 + čl. 117 iz NN 70/19 - dalje u tekstu ZPP) te činjenično stanje nepotpuno utvrđeno.

3/ Prema članku 164a stav 2. točka 2. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 - SZ2012) iz iznosa dobivenog od ovršnog suda stečajni sudac će namiriti tražbine razlučnih vjerovnika **prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka**, a prema članku 175. SZ2012 **izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja tijekom ispitnog ročišta**, a prema članku 178. Stav 1. i 2. SZ2012, **ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, stečajni sudac će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, stečajni sudac će stečajnog vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, a osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.**

Slijedom čega je pogrešno primijenjeno materijalno pravo osobito članak članak 164a i 178. SZ2012, jer u namirenju u stečajnog postupka primjenjuju se **samo pravila o redosljedu iz ovršnog postupka** dok su i stečajni upravitelj te svi stečajni vjerovnici su ovlašteni osporavati tražbine razlučnih vjerovnika, o čemu se raspravlja najkasnije na ročištu koje saziva stečajni sudac.

Stečajni vjerovnici:

NOVABELA GRUPA d.o.o. Zagreb,
zastupana po direktoru Hrvoju Šimiću

ARIS 2000 d.o.o. ZAGREB,

zastupana po direktoru Hrvoje Šimić

Maja Šimić po punomoćniku Hrvoje Šimić

ARIS 2000 d.o.o.
ZAGREB

U Zagrebu 03. prosinca 2019. godine

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1421/17-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan predsjednice vijeća, Aleksandra Peruzovića člana vijeća, Viktorije Lovrić članice vijeća, Branka Medančića člana vijeća i Slavka Pavkovića člana vijeća i suca izvjestitelja, u pravnoj stvari ovrhovoditelja Š. d.d. iz Z., OIB: ..., protiv I-ovršenika D. Š. iz Z., OIB: ..., i II-ovršenice S. Š. iz Z., OIB: ..., oboje zastupanih po punomoćniku J. S., odvjetniku u Z., radi naplate novčane tražbine prodajom nekretnine, odlučujući o reviziji I. i II. ovršenika protiv rješenja Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj Gž Ovr-542/15-2 od 30. studenoga 2015., kojim je potvrđeno rješenje Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Ovr-2960/09-58 od 26. siječnja 2015., u sjednici održanoj 5. rujna 2017.,

r i j e š i o j e:

Revizija I. ovršenika D. Š. i II. ovršenice S. Š. protiv rješenja Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj Gž Ovr-542/15-2 od 30. studenoga 2015., odbacuje se kao nedopuštena.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem odlučeno je:

"I Ovrhovoditelju se određuje konačan trošak ovoga postupka od 1.560,00 kuna.

II Od kupovnine u iznosu od 280.000,00 (dvijestotineosamdesettisuća) kuna namiruje se Š. d.d. Zagreb uplatom iznosa od 280.000,00 kuna u korist računa ... i to:

- 1.601,64 kune zakonska zatezna kamata na trošak pristojbe
- 5.000,00 kuna pristojba, trošak ovrhe
- 489,54 kuna zakonska zatezna kamata na trošak vještačenja
- 1.560,00 kuna trošak vještačenja,
- 6.023,66 kuna ugovorna kamata
- 5.474,39 kuna revalorizacija
- 12.114,25 zak.zat. kta od 22.05.2009.-do 22.10.2009.
- 60.650,41 zak.zat. kta od 23.10.2009.-do 02.07.2012.

- 170.000,00 kuna glavnica
- 17.086,11 kuna dio ugovorne kamate na iznos od 420.000,00 kuna.

III Nalaže se računovodstvu ovoga suda da po pravomoćnosti ovoga rješenja izvrši prijenos sukladno st. II izreke."

Drugostupanjskim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba I. i II. ovršenika te je potvrđeno prvostupanjsko rješenje.

Protiv drugostupanjskog rješenja reviziju su u smislu odredbe čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 28/13 – dalje: ZPP) podnijeli I. i II. ovršenici. Iz sadržaja revizije I. i II. ovršenika za prepoznati je slijedeća dva pravna pitanja za koje ovršenici smatraju da su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni:

1. Da li ovršenik u ovršnom postupku ima pravo osporavanja tražbine ovrhovoditelja u smislu odredbe čl. 110. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08 – dalje: OZ), a kojom odredbom je propisano da osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja?

2. Ima li ovršenik u ovršnom postupku pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju a sve u smislu odredbe čl. 118. st. 5. OZ?.

Ovrhovoditelj nije podnio odgovor na reviziju ovršenika.

Revizija ovršenika nije dopuštena.

Postupajući sukladno odredbi čl. 392.a st. 2. ZPP u vezi s odredbom čl. 19. st. 1. OZ, revizijski sud u povodu revizije iz čl. 382. st. 2. toga Zakona ispituje pobijanu odluku samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojega je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP u slučajevima u kojima je ne mogu podnijeti prema odredbi stavka 1. toga članka, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske odluke ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, primjerice:

1. ako o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanju o kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova,

2. ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem,

3. ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i odluka se drugostupanjskog suda temelji na tom shvaćanju, ali bi – osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnog prvostupanjskog i žalbenog postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima, te odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske i Europskog suda za ljudska prava ili Europskog suda – trebalo preispitati sudsku praksu.

Pravno pitanje naznačeno pod rednim brojem 1., nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Kao razlog važnosti toga pravnog pitanja za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ovršenici navode da o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje a da postoji različita praksa sudova povodom toga pitanja. Ovršenici pritom ne ukazuju niti na jednu konkretnu odluku sudova o tom pravnom pitanju.

Okolnost da o određenom pravnom pitanju revizijski sud još uvijek ne bi zauzeo shvaćanje, sama po sebi, određeno pravno pitanje ne čini važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni sve u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

Revizijski navod ovršenika da o tom pravnom pitanju postoji različita praksa sudova je uopćen revizijski navod odnosno ovršenici nisu postupili sukladno odredbi čl. 382. st. 3. ZPP te nisu određeno obrazložili taj razlog važnosti predmetnog pravnog pitanja za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, jer dakle nisu naznačili niti jednu konkretnu odluku suda koja bi se odnosila na predmetno pravno pitanje.

Kako se ovršenici u reviziji (na nejasan način) pozivaju na rješenje revizijskog suda poslovni broj Revt 19/11-2 od 10. svibnja 2012. i na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6780/10-3 od 23. studenoga 2010., ovdje je ipak za ukazati na slijedeće. Navedenim rješenjem revizijskog suda odbačena je revizija stečajnog upravitelja protiv prije navedenog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Stoga donoseći ovo rješenje revizijski sud nije niti imao potrebu zauzimati pravno shvaćanje povodom predmetnog pravnog pitanja ovršenika iz ovog postupka naznačenog pod rednim brojem 1. Navedeno pak rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske doneseno je u bitno drugačijoj postupovnoj situaciji od situacije kakva je u ovom predmetu. Naime, to rješenje doneseno je u stečajnom postupku gdje je između ostalih i stečajni upravitelj stečajnog dužnika upućen na parnicu radi utvrđenja osnovanosti izjavljenog osporavanja tražbine vjerovnika. U ovom pak predmetu riječ je o ovršnom postupku koji je u bitnom različit od stečajnog postupka. Ovo između ostalog i zbog toga što ovršenik u ovršnom postupku ima mogućnost osporavanja tražbine ovrhovoditelja izjavljivanjem redovite žalbe protiv rješenja o ovrsi (čl. 46. OZ), te izjavljivanjem izvanredne žalbe protiv rješenja o ovrsi – žalbe nakon proteka roka (čl. 49. OZ), dok u stečajnom postupku stečajnom dužniku takva pravna sredstva ne stoje na raspolaganju.

Iako pravno pitanje naznačeno pod rednim brojem 1. nije dakle važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, ovdje je ipak za ukazati da je pravilno pravno shvaćanje drugostupanjskog suda kako ovršenik u ovršnom postupku nema mogućnost osporavanja tražbine ovrhovoditelja na način propisan odredbom čl. 110. OZ.

Niti pravno pitanje naznačeno pod rednim brojem 2. nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Ovo već stoga što pobijano drugostupanjsko rješenje nije niti utemeljeno na pravnom shvaćanju da ovršenik u ovršnom postupku ne bi imao pravo na podnošenje žalbe protiv rješenja o namirenju u smislu odredbe čl. 118. st. 5. OZ. Čak štoviše pobijanim drugostupanjskim rješenjem predmetna žalba ovršenika je prihvaćena kao dopuštena, ali je odbijena kao neosnovana.

S obzirom na izneseno predmetnu reviziju I. i II. ovršenika valjalo je odbaciti kao nedopuštenu i to na temelju odredbe čl. 392.b st. 2. i st. 3. ZPP u vezi s odredbom čl. 400. st. 3. ZPP i u vezi s odredbom čl. 19. st. 1. OZ.

Zagreb, 5. rujna 2017.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v. r.

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Ive Grbina, kao predsjednika vijeća, te Miroslave Vekić, Damira Mratovića, Ljubice Munić i Ivana Mikšića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I. M. iz O., zastupanog po punomoćnici D. R., odvjetnici iz R., protiv tuženika 1. D. Z., 2. S. d.d. u stečaju iz Ž., zastupane po stečajnom upravitelju I. Š., a ovaj po punomoćniku B. S., odvjetniku iz O. i 3. Ž. b. d.d. u stečaju iz Ž., zastupana po stečajnom upraviteljici V. I., radi utvrđenja, rješavajući reviziju tužitelja protiv pravomoćnog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 13. siječnja 2004. godine, broj XXII Pž 63/03, kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Osijeku od 17. listopada 2002. godine, broj II P 678/02, u sjednici održanoj dana 23. prosinca 2004. godine,

riješio je:

Ukida se rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 13. siječnja 2004. godine, broj XXII Pž 63/03 i rješenje Trgovačkog suda u Osijeku od 17. listopada 2002. godine, broj II P 678/02 i predmet vraća sudu prvog stupnja na daljnji postupak.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja odbačena je tužba tužitelja kojom je tražio da sud donese slijedeću presudu:

I. Utvrđuje se da ne postoji pravni odnos između D. Z. i Ž. b. d.d. u stečaju Ž., temeljem kojeg je prenijeto pravo Ž. b. d.d. u stečaju:

- pravo Ž. b. d.d. (u stečaju) da potražuje od S. d.d. (u stečaju) iznos od 1.394.265,64 DEM iz ugovora o avaliranju mjenica M 3/97 od 14. 10. 1997. zaključenog između Ž. b. d.d. i S. d.d. i

- založno pravo Ž. b. d.d. (u stečaju) iz Sporazuma o osnivanju založnog prava M 3/97 od 14. 10. 1997. zaključenog između Ž. b. d.d. i S. d.d. na nekretninama S. d.d. (u stečaju) iz zk. uložaka 2995 i 3851, k.o. Ž.,

II. Utvrđuje se da ne postoji založno pravo D. Z. na nekretninama S. d.d. u stečaju koje založno pravo se nalazi upisano na nekretninama iz z.k. uložka 3851 k.o. Ž. i z.k. uložka 2995 k.o. Ž. u Zemljišnim knjigama Općinskog suda Županja, što je državna agencija za

osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka Z., dužna priznati i u roku od 8 dana izjaviti da dopušta upis brisanja založnog prava na navedenim nekretninama u Zem. knjigama Općinskog suda Županja, jer će u protivnom takvu izjavu zamijeniti ova Presuda o pravomoćnosti.

Odlučujući o žalbi tužitelja drugostupanjski sud je žalbu kao neosnovanu odbio i potvrdio prvostupanjsko rješenje.

Protiv pravomoćnog rješenja suda drugog stupnja reviziju je izjavio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ukidanje pobijanog rješenja i prvostupanjskog rješenja te vraćanje predmeta na donošenja meritorne odluke o tužbenom zahtjevu.

Tuženici nisu podnijeli odgovor na reviziju, niti se o reviziji izjasnio nadležni državni odvjetnik.

Revizija je osnovana.

Sporno je, je li tužitelj kao stečajni vjerovnik tuženika 2. „S.“ d.d. iz Ž. u stečaju, ovlašten postaviti naprijed navedeni tužbeni zahtjev, te slijedom toga je li bilo mjesta tužbu odbaciti ili je o zahtjevu trebalo meritorno odlučiti.

Sud prvog stupnja tužbu odbacuje iz razloga što smatra da tužitelj kao stečajni vjerovnik može svoju tražbinu ostvarivati samo u stečajnom postupku, te da parnica kao redoviti (pravni) put pravne zaštite nije dopuštena.

Drugostupanjski sud stoji na istom pravnom stajalištu time da dodaje da je tužitelj na izvještajnim ročištima trebao iznositi svoje prigovore, a nije ovlašten sam pokretati parnicu radi utvrđenja nepostojanja pravnog odnosa.

Prema odredbi čl. 96. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 44/96, 29/99, 129/00) stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku.

Stoga, kada bi tužitelj tužbom izvan stečajnog postupka tražio da se utvrdi postojanje njegove tražbine prema stečajnom dužniku takova tužba ne bi bila dopuštena.

Naime, stečajni vjerovnici prijavljuju svoje tražbine stečajnom upravitelju i te se tražbine ispituju na ispitnom ročištu prema svojim iznosima i redu (čl. 173. i 175. Stečajnog zakona). U slučaju, pak da stečajni upravitelj ili koji od stečajnih vjerovnika ospori tražbinu stečajno vijeće vjerovnika upućuje na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine (čl. 178. st. 1. Stečajnog zakona).

Međutim, ovdje tužitelj tužbom ne traži da se utvrdi neka njegova tražbina, već podnosi tužbu na utvrđenje u smislu čl. 187. Zakona parničnom postupku, jer smatra da ne postoji pravni odnos temelj kojeg je preneseno potraživanje osigurano založnim pravom.

Tražiti da se utvrdi postojanje, odnosno ne postojanje nekog pravnog odnosa ili kakvog prava može se tužbom kada je to posebnim propisom predviđeno ili kada tužitelj ima pravni interes da se utvrdi postojanje ili ne postojanje nekog prava ili pravnog odnosa (čl. 187. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku, "Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03).

Tužitelj kao stečajni vjerovnik stečajnog dužnika tuženika pod 2. ima takav pravni interes jer bi u slučaju da se utvrdi ono što tužbom traži kao stečajni vjerovnik imao veće izglede da naplati svoju tražbinu kada imovina stečajnog dužnika ne bi bila opterećena založnim pravom u korist treće osobe, koja temeljem založnog prava ima pravo odvojenog namjerenja kao razlučni vjerovnik (čl. 81. Stečajnog zakona).

Prema tome, učinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99 – dalje: ZPP, a u svezi s čl. 187. ZPP-a kada je odbačena tužba, umjesto da je meritorno odlučeno o tužbenom zahtjevu, koju povredu nije sankcionirao sud drugog stupnja čime je i sam učinio istu povredu, a koju povredu ističe revident prema sadržaju revizije.

Stoga o zahtjevu tužitelja treba meritorno odlučiti.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, ovaj revizijski sud nije našao da je ta povreda učinjena (čl. 386. ZPP-a, koji se primjenjuje temeljem čl. 284. st. 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku, "Narodne novine", broj 117/03- dalje: ZID ZPP03).

Radi naprijed navedenog temeljem čl. 394. st. 1. ZPP-a koji se primjenjuje temeljem čl. 286. st. 5. ZID ZPP03, riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 23. prosinca 2004. godine

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Ivo Grbin, v. r.